

“Postal je hrana, postal je kruh”

Največji norec vseh časov je On. Je mogoča še večja norost kot to, da se kdo izroči tako kot On in da se izroči takšnim ljudem? Bilo bi že dovolj noro, če bi sklenil postati nebogljeno Dete; toda potem bi se celo mnogi zlobneži raznežili in si ne bi drznili z njim grdo ravnati. To se mu je zdelo premalo: hotel se je še bolj izničiti in se še bolj razdati. In je postal hrana, postal je kruh. — Božji Norec! Kako ljudje ravnajo s tabo? ... Kako ravnam s tabo jaz sam? (Kovačnica, 824)

1. september

Pomislite na človeško izkušnjo poslavljanja dveh oseb, ki se imata radi. Želeli bi ostati skupaj za vedno, vendar ju dolžnost — katerakoli —, sili, da se ločita. Prizadevata si, da bi se ne ločili, a ne moreta. Človeška ljubezen, pa čeprav še tako velika, je omejena in se zateče k simbolu: poslavljaajoči si izmenjajo darila, morda le fotografijo, s tako gorečim posvetilom, da je čudno, da papir ne zagori. Ne zmoreta česa drugega, ker njuna moč ni enakovredna njunim željam.

Česar mi ne moremo, more Gospod Jezus Kristus, popoln Bog in popoln Človek, ki nam ne izročja simbola, temveč dejstvo: On sam ostane. Šel bo k Očetu, a ostane pri ljudeh. Ne pusti nam zgolj darila, s katerim bi se ga spominjali, sliko, ki čez čas

postane nejasna, fotografijo, ki kmalu zbledi in orumeni in je brez vrednosti za one, ki niso bili protagonisti tistega ljubega trenutka. Pod podobo kruha in vina je On resnično navzoč: s svojim telesom, krvjo, dušo in božanskostjo. (*Jezus prihaja mimo*, 83)

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/dailytext/postal-je-hrana-postal-je-
kruh/](https://opusdei.org/sl-si/dailytext/postal-je-hrana-postal-je-kruh/) (26. Jul. 2025)